

ges at have haft betydning for køberens bedømmelse af salgsgenstanden. Købelovudvalget anfører i betænkningen side 67 bl. a., at køberen skal have adgang til at kræve forholdsmæssigt afslag i købesummen også i disse tilfælde. Er f. eks. prisen for en genstand, der købes på udsalg for 100 kr., urigtigt angivet nedsat fra 200 kr., vil køberen kunne kræve et forholdsmæssigt afslag på 50 kr. Justitsministeriet er enig i, at køberen skal kunne kræve et afslag i det nævnte eksempel. Derimod vil afslag normalt ikke kunne komme på tale i tilfælde, hvor sælgeren urigtigt har angivet, at prisen er nedsat, men uden at anføre en oprindelig pris. Det vil i disse tilfælde som regel ikke være muligt at beregne et forholdsmæssigt afslag, idet køberen ikke kan have en nærmere bestemt forventning om, i hvilket omfang genstandens værdi overstiger købesummen.

De tidligere salgsled, hvis oplysninger kan påberåbes over for sælgeren, omfatter producenten og andre led, hvorigennem salgsgenstanden er passeret, f. eks. importøren og grossisten. Afgrænsningen af denne gruppe er nærmere omtalt i betænkningen side 69.

Efter forslagets *stk. 1, nr. 3*, skal genstanden anses for mangelfuld, hvis sælgeren har forsømt at give køberen oplysning om forhold, der har haft betydning for køberens bedømmelse af genstanden, og som sælgeren kendte eller burde kende. Sælgeren siges i så fald ikke at have opfyldt sin loyale oplysningspligt. *Stk. 1, nr. 3*, foreslås ikke gjort ufravigelig. Sælgeren skal dog efter forslagets § 77, *stk. 1, 1. pkt.*, ikke kunne undgå oplysningspligten ved at anvende generelle forbehold f. eks. om, at genstanden sælges, som den er og forefindes.

Reglen om sælgerens oplysningspligt er ikke medtaget i § 76 i købelovudvalgets udkast, men derimod i § 77, der handler om virkningerne af de generelle forbehold. Udvalget har ikke fundet, at der er behov for at optage reglen i § 76, da det må antages at følge af den almindelige regel i *stk. 1, nr. 4*, at sælgeren har en loyal oplysningspligt. Efter justitsministeriets mening er det imidlertid mest hensigtsmæssigt, at reglen om den loyale oplysningspligt medtages i § 76, således at det klart fremgår, at sælgeren i almindelighed har en sådan pligt.

Reglen om sælgerens oplysningspligt er omtalt i købelovudvalgets betænkning side 32–33, 72 og 73–74.

Den regel, der er optaget som § 76, *stk. 1, nr. 3*, i udvalgets lovudkast om genstande, hvis anvendelse indebærer væsentlig risiko for personskade,

er som omtalt i afsnit 5 a i de almindelige bemærkninger ikke medtaget i lovforslaget.

Efter den almindelige regel i forslagets *stk. 1, nr. 4*, skal genstanden anses for mangelfuld, hvis den er af en anden eller ringere beskaffenhed eller brugbarhed, end den ifølge aftalen og de foreliggende omstændigheder skulle være. Reglen er i overensstemmelse med det mangelsbegreb, der lægges til grund efter den gældende retstilstand. Den er omtalt i købelovudvalgets betænkning side 31–32 og 71–72.

Købelovudvalget anfører i betænkningen side 31–32, at det forekommer tvivlsomt, i hvilket omfang muligheden for at vedligeholde salgsgenstanden på hensigtsmæssig måde kan indpasses i mangelsreglerne. Da mangelsbedømmelsen vedrører spørgsmålet om genstandens egenskaber på tidspunktet for risikoens overgang, kan det efter udvalgets mening næppe antages, at der foreligger en mangel, hvis det f. eks. nogen tid efter købet viser sig, at der ikke kan skaffes reservedele til en reparation af genstanden.

Nogle myndigheder og organisationer har udtalt, at det må anses for uheldigt, at muligheden for at vedligeholde salgsgenstanden ikke kan indgå som et element i mangelsvurderingen. En beklædningsgenstand bør f. eks. normalt anses for mangelfuld, hvis den ikke kan vaskes eller renses. Endvidere bør det som regel antages, at der foreligger en mangel, hvis en genstand er fremstillet på en usædvanlig måde, som udelukker, at der kan foretages reparationer, som der normalt er behov for at udføre på den slags genstande.

Justitsministeriet kan tilslutte sig det af udvalget anførte. Man finder imidlertid ikke, at dette udelukker, at en genstand anses for mangelfuld i de tilfælde, som de nævnte myndigheder m. v. har omtalt. En genstand, der ikke kan vaskes eller renses, kan således normalt ikke antages at have den fornødne brugbarhed. Endvidere må en genstand, der på grund af en usædvanlig konstruktion ikke kan repareres på normal måde, som regel anses for mangelfuld som følge af sin beskaffenhed.

Forslagets *stk. 2* om, at køberen ikke kan påberåbe sig en urigtig eller vildledende oplysning, der er rettet, knytter sig til *stk. 1, nr. 1–2*. Det svarer med redaktionelle ændringer til købelovudvalgets udkast og er omtalt i udvalgets betænkning side 28 og 72–73. *Stk. 2* foreslås gjort ufravigelig.

Til § 77.

Forslaget i *stk. 1* regulerer virkningerne af generelle forbehold fra sælgerens side med hensyn til